

Kəlbəcərliyə ata-baba yurdlarına qayıdacaqları günü səbirsizliklə gözləyirlər

Artıq 30 ildir ki, Azərbaycan xalqının gözlədiyi gün gəlib çatmışdır. Sentyabrın 27-də başlamış əks-hücum əməliyyatları nəticəsində ordumuz respublikamızın ərazi bütövlüyünü təmin etmək uğrunda gərgin döyüşlər aparır.

Döyüşlər nəticəsində işğal altında olan torpaqlarımızın bir hissəsi, o cümlədən strateji yüksəkliklər azad olunur. Düşmənin xeyli canlı qüvvəsi və döyüş texnikası məhv edilmiş, mühəndis-istehkamları dağıdılır.

Yurd yerlərimizin işğaldan azad olunması uğrunda gedən döyüşlərdə Azərbaycan Ordusunun qazandığı uğurlar Ermənistanı daha da aqressivləşdirmişdir. Bu uğursuzluğu ört-basdır etmək üçün indi düşmən daha çox mülki əhalini hədəfə alır. Artıq bir neçə gündür ki, cəbhə bölgəsindən xeyli uzaqda olan Gəncə, Bərdə, Mingəçevir, Tərtər, hətta Xızı və Abşeron rayonları bombalanır. Nəticədə mülki şəxslər həyatını itirir, yaralanır, evlərə və sosial obyektlərə ziyan dəyir. Lakin əhalimiz əmindir ki, bu cinayətlər, vandalizm və vəhşiliyə görə düşmən cəzalandırılacaq.

Musa Əziz

Umud Nəsimov

Sərdar Heydərov

Teymurxan Əliyev

Dövlət başçısının iradəsi və qətiyyəti, eləcə də xalqla hakimiyyətin həmrəyliyi, insanların yüksək ruh yüksəkliyi və qələbəyə böyük inamı sayəsində düşmən torpaqlarımızdan qovulacaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyü təmin ediləcəkdir.

Gəncədəki qaçqın şəhərciyində məskunlaşan kəlbəcərliyə də həmin günü böyük həsrətlə gözləyirlər. Onlarla görüşüb söhbət edərkən bunun bir daha şahidi olduq. Musa Əziz ömrünün ahıl çağını yaşayır. Uzun illər müəllim, sonralar jurnalist kimi fəaliyyət göstərmiş. Kəlbəcərin Başlıbel kəndindəndir. Deyir ki, kəndin 1000 nəfər əhalisi, 1700 hektar əkin sahəsi var idi. İnsanlar olduqca işgüzar idi. Hamı halal zəhməti ilə özünə ev-əşik qurmuşdu. Çörəyini halal zəhmətdən çıxaran kənd əhalisi nə bilirdi ki, ermənilər onların həyatını göy əskiyyə bükəcəklər.

Keçmiş həmkarımız 20 ilə yaxın Gəncədə heç bir şəraiti olmayan tələbə yataqxanasında məskunlaşmışdır. Deyir ki, var olsun dövlətimiz. Qaçqın və məcburi köçkünlər üçün salınan qəsəbədə evlə təmin olunub. Hələ üstəlik oğluna, bacısına da bu qəsəbədə ev verilib. Lakin 28 ildir ki, yurd həsrəti onu tərk etmə. Bildirir ki, şəraiti nə qədər yaxşı olsa da, ata-baba ocağının həsrətini çəkir. Hər gün Kəlbəcəri yuxuda görəndə Musa Əzizin indi sevinci hədsizdir. Artıq ordumuz Murovdag yüksəkliyini ələ keçirib və həmin ərazilərə nəzarət edir. O, yaxın vaxtlarda Kəlbəcəre qayıdacağı günü gözləyir.

Umud Nəsimov isə 90-cı illərdə Kəlbəcərin müdafiəsi ilə bağlı yaradılan batalyonda vuruşub. Ancaq qeyri-bərabər döyüşlərdə rayonu tərk etməyə məcbur olub. O, 6 nəfər ailə üzvü ilə Gəncəyə pənah gətirib. 20 ilə yaxın əzab-əziyə

yət içərisində yaşayıb. 2014-cü ildə Gəncədə salınan məcburi köçkün şəhərciyində evlə təmin olunub. Hazırda təqaüddədir. Kəlbəcər uğrunda gedən döyüşlərdə bacısı İmərət Məmmədovanın iki oğlu ilə birlikdə ermənilərə əsir düşdüyünü deyən həmsöhbətim sonralar onlardan birinin düşmən tərəfindən vəhşicəsinə qətlə yetirildiyini, digərinin isə bacısı ilə birlikdə azad olduğunu bildirdi.

Sərdar Heydərov da Kəlbəcər şəhərində yaşayırdı. Dediyinə görə, halal əməyi ilə özünə yaxşı ev tikdirmişdi. Rayonun Kənd Təsərrüfatı İdarəsində işləyirdi. Ermənilərlə döyüşlər zamanı o da məcbur olub 5 nəfər ailə üzvü ilə rayonu tərk etmiş, Gəncədəki tələbə yataqxanalarının birində məskunlaşmışdı. Sonra ona qaçqın şəhərciyində üçotaqlı mənzil verilib. İndi Sərdar və ailə üzvləri sevinc içərisindədirlər. Ordumuzun

Qarabağ uğrunda gedən müharibədə böyük uğurlar qazanması onlarda doğma yurda qayıtmaq əminliyini daha da artırıb. Hazırda oğlu Səxavət Azərbaycan Ordusu sıralarında bu əminliyi gerçəkləşdirmək üçün Qarabağda savaşdadır.

Teymurxan Əliyev Kəlbəcərin Cəmilli kəndinin sakinidir. Yaxşı ev-əşiyi, bağı-bağçası olub. Hər il həyətdə yetişdirdiyi meyvələri satmaqla xeyli gəlir əldə edib: "Uzun illər ermənilərlə dostluq etmişik. Ancaq sonralar başa düşmüşük ki, onlar nə qədər qəddar və hiyləgərdirlər. 90-cı illərdə Kəlbəcəre hücum edəndə gördük ki, silahlı dəstələr arasında vaxtilə salam verdiyimiz ermənilər də var. Başa düşdük ki, onlar yağlı dilləri ilə bizi həmişə aldadıblar".

Beş nəfər ailə üzvü ilə doğma ocağından didərgin düşən Teymurxan da 20 illik məşəqqətli günlərdən sonra ağ günə çıxıb. 2014-cü ildə ona da bu qəsəbədə mənzil verilib. İndi təqaüddədir. Deyir ki, bu günlər sevincinin həddi-hüdudu yoxdur. Tezliklə ata-baba yurduna qayıdacağı günü gözləyir: "Canım hələ möhkəmdir. Kəlbəcəre qayıdanda yenə əkin-biçinlə məşğul olacağam".

Sabir ƏLİYEV,
"Azərbaycan"